Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo nutartis

2026-05-20, bylos Nr. eAS-575-463/2026

Teismas: Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas
Dokumentas: Nutartis
Data: 2026-05-20
Bylos Nr.: eAS-575-463/2026
Teisminio proceso Nr.: 3-64-3-03980-2025-5
Bylos rūšis: administracinė byla

Administracinė byla Nr. eAS-575-463/2026
Teisminio proceso Nr. 3-64-3-03980-2025-5
Procesinio sprendimo kategorija 43.5.1.1 (S)

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS
NUTARTIS
2026 m. gegužės 20 d.
Vilnius

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Arūno Dirvono, Jolantos Malijauskienės (pranešėja) ir Virginijos Volskienės (kolegijos pirmininkė),

teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo pareiškėjo P. V. atskirąjį skundą dėl Regionų administracinio teismo 2025 m. gruodžio 9 d. nutarties administracinėje byloje pagal pareiškėjo P. V. pareiškimą (skundą) atsakovui Regionų administraciniam teismui dėl neveikimo, vilkinimo, neteisėtų veiksmų.

Aprašomoji dalis

Teisėjų kolegija nustatė:

I.

Pareiškėjas P. V. (toliau – ir pareiškėjas) kreipėsi į teismą, prašydamas (kalba netaisyta): 1) idant teismui/teisėjui, nedviprasmiškai taptų aišku (dėl įstatyminės teisės į teisminę gynybą įgyvendinimo/realizavimo) – kreiptis į Konstitucinį teismą (ABTĮ 4 str.); 2) pripažinti, kad teiginiai, pateikti Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 2021 m. lapkričio 9 d. nutarime Nr. KT177-A-N14/2021 išaiškinta: Konstitucijos 30 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta asmens teisė kreiptis į teismą – neatskiriamas teisinės valstybės principo turinio elementas ir būtina teisingumo įgyvendinimo sąlyga; demokratinėje valstybėje teismas yra pagrindinė institucinė žmogaus teisių ir laisvių garantija; asmens teisės turi būti ginamos ne formaliai, o realiai ir veiksmingai. – čia, šiuo atveju – prasilenkia ne tik su tiesa, bet ir morale – neatitinka čia, faktinės (žr. Teisėjo etikos kodeksas) tikrovės; 3) pripažinti, kad tomis, laiko ir įstatymų apibrėžtomis ribomis, nenagrinėjant čia (teisme) esančių administracinių/tarnybinių ginčų, darbinių santykių, sąmoninga tyčia, įšaldytas bylas, ne tik neatitinka Teisėjo etikos kodeksas virš nurodytų teiginių, elementarios moralės, vertybių sistemos/skalės, bet ir, demokratinės valstybės, kurioje čia gyvenu, sampratos/esmės; 4) pripažinti čia, tikslingai, tęstiniai veikiant organizuotam/grupiniam susivienijimui, manęs atžvilgiu [antrus metus neleidžiate/blokuojate/vilkinate bylų/administracinių ginčų (iš)nagrinėjimą, t. y. – teisme apginti savo teises) tą, "kilpą"?! ar suvokiate tai – čia gi, teismas, tas, kuris privalo čia, vykdyti teisingumą, vietoj to, man "neria" čia, "kilpą" ("smaugia" [reiškia arba tiesiogiai varžyti kvėpavimą, dusinti, arba perkeltine prasme – jausti stiprią emocinę įtampą, būti prislėgtam, kontroliuojamam ar engiamam] – "iš piršto laužtos", tandemo (jo+atsakovės) kliedesių, iliuzijų, magijos, šmeižto ir, viso kito čia, negatyvo,

plius – dešimt tūkstantinės baudos – VMI/antstolis – kartotiniai policijos/greitosios/gaisrinės... ekipažai/reidai – kaimynų/savininkų gąsdinimas ["išlaušim duris/garažo vartus" – psichiatras/ psichologas – prokuroras – socialinis darbuotojas [ar, kas skaitė/suvokia tai, kas ten (principai, veiksnumo prezumpcija) rašoma? Tai (valstybės institucijos (Meras, Taryba, Kontrolės komisija/komi-tetas, VMI, socialinis darbuotojas ir t. t.), kontroliuojančios (Teisingumo Ministerija, Konstitucinis teismas, Lygių galimybių, Seimo kontrolierių, Viešojo valdymo agentūra ir t. t.) ir, teisinės institucijos (teismas (abiejų pakopų), ginčų komisija, antstolis, prokuratūra ir t. t.) – čia ta, „tarnaujanti“ sistema) viso to, tikslingai/tęstinai ir, sąmoninga tyčia – nemato?] – sąmoninga tyčia čia, vykdomoms patyčioms/pajuokai/pašaipoms/šmeižtui/engimui/niekinimui, mobingui [neteistai "perkirtus" man, gyvenimo/sėkmės raidos/plėtros "kelią", savaldžiaujant apribojus/atėmus/ suvaržius man, įprasto/turėto judėjimo/veiklos laisvę]; 5) priteisti iš atsakovo – už neadekvačią vyksmui, jo destruktyvią/nepagarbią laikyseną [sinonimai yra įžūlumas, užgaulumas, negerbimas, pašaipus elgesys. priklausomai nuo konteksto, galima vartoti ir kitus panašius žodžius, pavyzdžiui, tyčiojimasis, panieka, pasileidimas ar neklusnumas. pagarba yra aukštas įvertinimas ar pripažinimas, reiškiantis atidumą kito asmens jausmams, mintims, idėjoms, norams ir poreikiams. ji gali būti parodoma įvairiais būdais: elgesiu (pvz., rankos paspaudimu, apkabinimu, nusilenkimu), kalba ir socialiniais gestais. pagarba taip pat yra jausmas, kai individualumas ir savitumas priimami kaip vertingi], jo atsakomybės, savo veiksmams/neveikimui/vilkinimui/elgsenai, stoką bei nepagarbą [sinonimai apima žodžius, reiškiančius pagarbos trūkumą, tokius kaip įžūlus, arogantiškas, akiplėšiškas, atžarus, atstatus, atžūlus, statdūrinis, nepadorus, nerodantis pagarbos, niekingas ir apgalvotas, lengvabūdiškas, nepraktiškas]/ignoravimą Konstitucijai, įstatymams, etikos/moralės kodeksams/principams, priesaikai, valstybei, žmogui – 50 000 EUR moralinės/emocinės/psichologinės žalos/skriaudos/kenkimo atlyginimą; 6) pripažinti, teisėjo (426) elgseną – begaliniai čia jam, lengva ranka ir, neteisėtai „kepant“ baudas, tuo jam čia, diskredituojant pačią instituciją – teismą – piktybišku savavaldžiavimu ir tikslingu/tyčiniu persekiojimu bei įpareigoti atsakovą (Šiaulių rūmus) – taip taip, teismą – klausyti įstatymų, moralės/etikos principų (veikti tik sąžiningai, protingai ir teisingai) nuostatų, paisyti savo veiksmų/elgsenos atsakomybės ir čia, privalomai vykdyti teisingumą (ABTĮ 5-6 str.); 7) nesielgti jums čia, priešingai ir įprastai tapus (antrus metus) neteisėtai ir, neversti pareiškėjo čia, prievarta dalyvauti, jūsų iliuzinio melo, o ne teisingumo (ABTĮ 6 str.) čia, vykdyme; 8) pagaliau nustoti čia, sąmoningai savivaliaujant, man kenkti ir, vadovaujantis ta, turima teise (konstitucinė teisė į teisingą teismą inter alia) į objektyvų teismą – privalomai užtikrinti ją čia, realiai ir ta, visų lygybe prieš įstatymą, sudaryti čia, tinkamas sąlygas man, įstatymine tvarka (ABTĮ 5 str.) apginti, neteisėtai atsakovės pažeistas čia, savo teises, įstatymų saugomus interesus; 9) pripažinti ir priimti – DK 24 str. 1 d. įtvirtinta nuostata – Įgyvendinami savo teises ir vykdydami pareigas, darbdaviai (..) privalo veikti sąžiningai, bendradarbiauti, nepiktnaudžiauti teise. DK 24 str. 2 d. įtvirtinta nuostata – Darbo teisių įgyvendinimas ir pareigų vykdydamas, neturi pažeisti kitų asmenų teisių ir įstatymų saugomų interesų. DK 24 str. 5 d. įtvirtinta nuostata – Kiekviena iš šalių privalo vengti interesų konflikto ir siekti bendros darbdavio ir darbuotojo (...) gerovės, darbo santykių darnaus vystymosi ir kitos darbo sutarties šalies teisėtų interesų gynimo. DK 26 str. 1 d. įtvirtinta nuostata – Darbdavys privalo įgyvendinti (...) lygybės ir nediskriminavimo kitais pagrindais principus. Ar sąžininga, logiška darbdaviui, manęs atžvilgiu, reikšti pagiežą, pavydą, prakeiksmus, kerštą ir, magijos pagalba siekti pakeisti/sugriauti mano LIKIMĄ ir/ar sunaikinti mane. Kur tai matyta?! Ar tai suvokiama?! – čia, turime įstatyminę ir faktinę darbdavio elgsenas. Kurios tarpusavyje, akivaizdžiai skiriasi – kaip DIENA ir NAKTIS. Tai kas čia ir, kodėl, to nemato ar/ir – nenori matyti?!; 10) priimti tą, akivaizdų faktą, kad net antrus metus čia, nesugebate pripažinti neteisėtais – atstovės, apgavikės – Mažeikių RSA – įvykdytus sistemingus ir daugybinius (žr. virš), įstatymų nuostatų, normų ir principų pažeidimus ir priimti jums čia pagrįstai reiškiamą nepasitikėjimą, jūsų čia, ikišiolinį nesu-gebėjimą pamatyti juose (atsakovės atliktuose veiksmuose, neveikime, vilkinime ir t. t.) pergalės tiesą ir, įvykdyti teisingumą. Pripažinti tuos, neįmanomus paslėpti, užgožti čia, įrodymus, patvirtinančius jūsų tikrą neįgalumą.

II.

Regionų administracinis teismas 2025 m. gruodžio 9 d. nutartimi atsisakė priimti pareiškėjo P. V. pareiškimą (skundą) Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ir ABTĮ) 33 straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytu pagrindu.

Teismas, įvertinęs pareiškėjo skundo turinį ir Lietuvos teismų informacinės sistemos LITEKO duomenis, nustatė, kad šiais metais teisme yra virš 760 pareiškėjo inicijuotų bylų. Daugumoje jų skundus dėl ginčų su jo buvusiu darbdaviu buvo atsisakyta priimti, todėl teismas darė išvadą, jog pareiškėjas šiuo savarankišku skundu siekė, kad Regionų administracinis teismas būtų įpareigotas nevaržyti jo teisės į teisminę gynybą, t. y. būtų įpareigotas priimti nagrinėti jo teikiamus skundus.

Teismas nurodė, kad pareiškėjas kelia procesinio pobūdžio ginčą dėl, jo nuomone, nepagrįsto teismo atsisakymo ankstesnėse bylose priimti nagrinėti jo skundus, kiti skundo reikalavimai (spręsti klausimą dėl pareiškimo rūšinio teisingumo ir priimti atskirąją nutartį) yra ne tik procesinio pobūdžio, bet ir nagrinėtini tik konkrečioje iškeltoje administracinėje byloje, kuri būtų priskirtina administracinių teismų kompetencijai.

Teismas taip pat nurodė, jog teismas, nagrinėdamas suinteresuotų asmenų bylas, vykdo teisingumą, o ne viešojo administravimo funkciją. Administracinio teismo veikla nagrinėjant administracines bylas reglamentuota ABTĮ, o ne Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatyme, todėl teismas, spręsdamas skundų (prašymų, pareiškimų) priėmimo klausimus nevykdo viešojo administravimo ir nėra viešojo administravimo subjektas šiuo aspektu, o pareiškėjas ginčijo ne valdžios institucijos (viešojo administravimo subjekto) aktus ar veiksmus (neveikimą), kurių teisėtumą administraciniai teismai turi kompetenciją tikrinti, o teisminės valdžios veiksmus, t. y. Regionų administracinio teismo neveikimą, kaip teigė pareiškėjas, atsisakant nagrinėti jo skundus.

Teismas paaiškino, kad teismas atsakovu gali būti, ir reikalavimai teismui gali būti reiškiami bei nagrinėjami teisme tik dėl teismo veiksmų viešojo administravimo srityje. Administracinio teismo veiksmus vykdant teisingumą (jurisdikcinę veiklą) asmenys gali skųsti tik instancine tvarka, t. y. pagal ABTĮ nustatytą tvarką teikiant atskiruosius skundus ar apeliacinius skundus konkrečioje byloje, kiekvienu konkrečiu atveju. Teismas, atsižvelgęs į pareiškėjo nurodytus argumentus, nurodė, kad pareiškėjas savo teises dėl nepagrįsto, jo manymu, varžymo kreiptis į teismą, kad būtų priimti nagrinėti jo administraciniai, tarnybiniai, darbo ginčai gali ir turi ginti konkrečiose bylose, kuriose tokia teisė jam varžoma, skųsdamas atitinkamus teismo procesinius sprendimus apeliacine tvarka, tačiau pareiškėjo reikalavimas dėl teismo įpareigojimo nevaržyti jo teisės į teisminę gynybą yra procesinio pobūdžio ginčas dėl jo reikalavimų priimtinumo nagrinėti teisme, bet nėra skundas (prašymas, pareiškimas) nagrinėtinas teismų ABTĮ nustatyta tvarka (ABTĮ 33 str. 2 d. 1 p.), nes ginčas kyla ne iš viešojo administravimo teisinių santykių, o iš jurisdikcinės teismo veiklos, kiti skundo reikalavimai taip pat yra procesinio pobūdžio ir nagrinėtini tik konkrečioje iškeltoje administracinėje byloje, kuri būtų priskirtina teismo kompetencijai.

Teismas susipažinęs su pareiškėjo reikalavimu dėl neturtinės žalos atlyginimo, darė išvadą, kad pareiškėjas neturtinės žalos atsiradimą siejo su Regionų administracinio teismo (teisėjų) veiksmais vykdant teisingumą ir pažymėjo, kad pagal ABTĮ 17 straipsnio 1 dalies 3 punktą administraciniai teisme sprendžia bylas dėl žalos, atsiradusios dėl viešojo administravimo subjektų neteisėtų veiksmų, atlyginimo (Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.271 str.), tačiau pareiškėjo prašymas atlyginti neturtinę, kurią kildino ne iš teismo neteisėtų veiksmų viešojo administravimo srityje, o iš teismo jurisdikcinės veiklos, todėl skundą atsisakė priimti ABTĮ 33 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu.

III.

Pareiškėjas P. V. atskirajame skunde prašo panaikinti Regionų administracinio teismo 2025 m. gruodžio 9 d. nutartį ir grąžinti pareiškėjo skundo (pareiškimo) priėmimo klausimą nagrinėti / spręsti (ne) tam pačiam (teisėjui) teismui. Pareiškėjas taip pat prašo kreiptis į Lietuvos Respublikos Konstitucinį Teismą (toliau – ir Konstitucinis Teismas) dėl įstatyminės teisės į teisminę gynybą įgyvendinimo / realizavimo, pripažinti, kad teiginiai, pateikti Konstitucinio Teismo 2021 m. lapkričio 9 d. nutarime Nr. KT177-A-N14/2021, neatitinka faktinės tikrovės ir priimti atskirąją nutartį.

Pareiškėjas atskirajame skunde cituoja Teisėjų etikos kodekso ir kitų teisės aktų normas bei laikosi pozicijos, kad teismas neteisingai išsprendė jo pareiškimo (skundo) priėmimo klausimą.

Motyvuojamoji dalis

Teisėjų kolegija konstatuoja:

IV.

Apeliacijos dalykas – Regionų administracinio teismo 2025 m. gruodžio 9 d. nutarties, kuria atsisakyta priimti pareiškėjo pareiškimą (skundą), pagrįstumas ir teisėtumas.

Pirmosios instancijos teismas sprendė, kad pareiškėjo pareiškimą (skundą) atsisakytina priimti ABTĮ 33 straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytu pagrindu, nes pareiškėjo skundas nenagrinėtinas administracinio proceso tvarka. Pareiškėjas atskirajame skunde nesutinka su tokiu procesiniu sprendimu, nes laikosi pozicijos, kad jo pareiškimą (skundą) nepagrįstai atsisakyta priimti.

Teisėjų kolegija, nagrinėdama pareiškėjo atskirojo skundo argumentus ir tikrindama pirmosios instancijos teismo nutarties pagrįstumą bei teisėtumą, pirmiausia pažymi, kad teisė kreiptis į teismą gali būti įgyvendinta tik įstatymų nustatyta tvarka, t. y. laikantis įstatymuose (šiuo atveju – ABTĮ) nurodytų kreipimosi į teismą sąlygų. ABTĮ 33 straipsnio 2 dalyje nurodytas sąrašas atvejų, kuriems esant teismas atsisako priimti skundą (prašymą, pareiškimą). Jei teismas, prieš priimdamas skundą (prašymą, pareiškimą) nustato esant bent vieną iš šių atvejų, motyvuota nutartimi privalo atsisakyti priimti skundą (prašymą, pareiškimą). Vienas iš tokių atvejų – skundas (prašymas, pareiškimas) nenagrinėtinas teismų ABTĮ nustatyta tvarka (ABTĮ 33 str. 2 d. 1 p.).

Teisėjų kolegija, įvertinusi pareiškėjo skundo turinį ir jame suformuluotus reikalavimus, prieina prie išvados, kad pareiškėjas skunde nenurodė jokio konkretaus reikalavimo, kuris būtų kildinamas iš administracinių teisinių santykių ir kuriuo pareiškėjas siektų apginti savo pažeistas ar ginčijamas jo teises arba įstatymų saugomą interesą (ABTĮ 5 str. 1 d.). Pareiškėjo siekiamas inicijuoti ginčas yra neteismingas administraciniam teismui, todėl pirmosios instancijos teismas pagrįstai atsisakė priimti pareiškėjo skundą ABTĮ 33 straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytu pagrindu. Pareiškėjas atskirajame skunde išdėstytais argumentais šios išvados nepaneigė. Analogiškos pozicijos nuosekliai laikomasi LVAT praktikoje (žr., pvz., 2025 m. gruodžio 10 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-1377-502/2025, 2025 m. gruodžio 30 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-1475-1047/2025).

Pagal ABTĮ 18 straipsnio 2 dalį administracinių teismų kompetencijai nepriskiriama tirti Konstitucinio Teismo, Lietuvos Aukščiausiojo Teismo ir Lietuvos apeliacinio teismo teisėjų veiklos, kitų teismų teisėjų, <...> procesinių veiksmų, susijusių su teisingumo vykdymu ar bylos tyrimu, taip pat su sprendimų vykdymu (žr., pvz., LVAT 2025 m. gruodžio 10 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-1377-502/2025).

Pareiškėjas prašė pripažinti tam tikrus juridinius faktus, tačiau administraciniai teismai nesprendžia bylų dėl tam tikrų juridinių faktų pripažinimo (žr., pvz., LVAT 2025 m. gegužės 28 d. nutartį administracinėje byloje Nr.

AS-478-502/2025 ir kt.).

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje išaiškinta, jog pareiškėjo prašymas pripažinti teiginius, pateiktus Konstitucinio Teismo 2021 m. lapkričio 9 d. nutarime Nr. KT177-A-N14/2021, neatitinkančiais tikrovės, nenagrinėtinas administraciniame teisme ABTĮ nustatyta tvarka (ABTĮ 17 str., 18 str.) (žr., pvz., LVAT 2025 m. rugsėjo 10 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-1003-492/2025, 2025 m. spalio 8 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-883-629/2025).

Dėl pareiškėjo prašymų kreiptis į Konstitucinį Teismą, pripažinti tam tikras aplinkybes ir priimti atskirąją nutartį LVAT ne kartą pasisakė nagrinėdamas pareiškėjo atskiruosius skundus, kuriuose nurodytos tapačios aplinkybės, kaip ir šiame atskirajame skunde (žr., pvz., LVAT 2025 m. birželio 18 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-557-662/2025, 2025 m. birželio 18 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-641-815/2025, 2025 m. rugsėjo 3 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-990-492/2025, 2025 m. spalio 1 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-978-415/2025, 2026 m. kovo 25 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-290-624/2026, 2026 m. kovo 25 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-242-968/2026). Nagrinėjamu atveju pareiškėjas, prašydamas kreiptis į Konstitucinį Teismą, pripažinti tam tikras aplinkybes ir priimti atskirąją nutartį, naujų argumentų, kurie teismo nebūtų įvertinti, nenurodė, todėl minėti prašymai netenkinami.

Apibendrindama išdėstytus argumentus, teisėjų kolegija konstatuoja, kad pirmosios instancijos teismas, spręsdamas pareiškėjo skundo priėmimo klausimą, tinkamai įvertino bylos faktines aplinkybes, aiškino ir taikė proceso teisės normas, todėl pareiškėjo atskirasis skundas atmetamas, o skundžiama pirmosios instancijos teismo nutartis paliekama nepakeista.

Rezoliucinė dalis

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 154 straipsnio 1 punktu, teisėjų kolegija

nutaria:

Pareiškėjo P. V. atskirąjį skundą atmesti.

Regionų administracinio teismo 2025 m. gruodžio 9 d. nutartį palikti nepakeistą.

Nutartis neskundžiama.

Teisėjai Arūnas Dirvonas
Jolanta Malijauskienė
Virginija Volskienė